31982D0854

A TANÁCS HATÁROZATA

(1982. december 10.)

az exportgaranciák és az exportfinanszírozás területén az Európai Közösségek más tagállamaiban vagy a tagsággal nem rendelkező országokban lévő felekkel kötött egyes alvállalkozói szerződésekre alkalmazandó szabályokról

(82/854/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel a tagállamok gazdaságainak növekvő kölcsönös függése az együttműködés erősítését és az exportgaranciákkal és finanszírozással kapcsolatos alvállalkozások terén felmerült problémák közös megoldásainak tökéletesítését teszi szükségessé,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az egyes tagállamokban az Európai Közösség más tagállamaiban vagy tagsággal nem rendelkező államokban lévő felekkel kötött alvállalkozási szerződéseknek a fővállalkozó államának részéről, vagy annak támogatásával nyújtható biztosításba történő automatikus bevonására, illetve az ilyen alvállalkozói szerződések finanszírozására vonatkozó részletes szabályokat e határozat melléklete tartalmazza.

2. cikk

Mindazonáltal, a IV. szakasz rendelkezéseit nem kell alkalmazni abban az esetben, ha az alvállalkozói szerződés olyan exportügylethez kapcsolódik, amelyet egy tagállam pénzügyi támogatásának valamely formáját magában foglaló hitel alapján kötöttek meg.

3. cikk

A 70/552/EGK határozat [1] hatályát veszti.

Ez a határozat 1983. január 1-jén lép hatályba.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1982. december 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. FENGER MØLLER

[1] HL L 284., 1970.12.30., 59. o.

MELLÉKLET

I. SZAKASZ

Az „alvállalkozói szerződés” meghatározása

„Alvállalkozói szerződés”: egy vállalkozás (a továbbiakban: fővállalkozó) által egy másik vállalkozással (a továbbiakban: alvállalkozó) kötött szerződés, amelyben megegyeznek, hogy a fővállalkozó és egy harmadik vállalkozás (a továbbiakban: vevő) közötti szerződés teljesítéséhez az alvállalkozó olyan árut szállít vagy szolgáltatást nyújt, amelyet a fővállalkozó belefoglal a vevő által megrendelt tétel(ek)be vagy felhasználja azt azok szolgáltatásához, amikor is a következőkből kell kiindulni:

a) *Jogi helyzet*

Az alvállalkozó nem részese a fővállalkozó és a vevő közötti szerződésnek, és

a fővállalkozó önállóan visel minden felelősséget a vevő irányában a szerződés teljesítésért és visel minden kockázatot, amelyet ez utóbbi tekintetében esetleg biztosítottak.

b) *Technikai és gazdasági helyzet*

Az alvállalkozó által szállított áruk (az alapanyagokon és a félkész árukon kívül) és/vagy szolgáltatások olyanok, amelyek technikai és gazdasági szempontból, a vevő részére történő fővállalkozói teljesítésének lényeges kellékei.

II. SZAKASZ

Az alvállalkozói szerződéseknek a biztosításba történő automatikus bevonása

(1) Azon alvállalkozói szerződések, amelyek kizárólag egy vagy több tagállamból származó felek között jöttek létre, automatikusan részei annak a biztosításnak, amelyet a fővállalkozónak lehet nyújtani, ha az ilyen alvállalkozói szerződés értéke egyenlő vagy kevesebb, mint:

– 40 % a 7 500 000 ECU-nél kisebb értékű szerződések esetén,

– 3 000 000 ECU a 7 500 000 és a 10 000 000 ECU közötti értékű szerződések esetén,

– 30 % a 10 000 000 ECU fölötti szerződések esetén.

Amennyiben azonban a fővállalkozó hitelbiztosítója képtelen az ügyletben rejlő kockázat különös nagysága miatt az ügylet egészére kiterjedő biztosítékot nyújtani, konzultációra kerül sor az érdekelt hitelbiztosító szervezetek között, arra tekintettel, hogy a problémát közös biztosítással, illetve ha lehetséges, viszontbiztosítással oldják meg.

(2) Ha az exportszerződések mind tagállambeli, mind tagállamokon kívüli alvállalkozásokat tartalmaznak, akkor azok a tagállambeli alvállalkozásokra automatikusan kiterjednek, amennyiben az összes országbeli teljes alvállalkozás értéke nem haladja meg az 1. pontban megállapított százalékokat és korlátokat a szerződés értéke tekintetében.

(3) A fővállalkozónak azonos feltételekkel nyújtják a biztosítékot, függetlenül attól, hogy nemzeti vagy más tagállambeli alvállalkozásokat foglalkoztat.

III. Fejezet

A biztosításba foglalt alvállalkozói szerződések finanszírozása

A bankügyletekben használt szokásos feltételek alkalmazásának sérelme nélkül, a kizárólag nemzeti szolgáltatók exportszerződéseire alkalmazandó bánásmóddal azonos bánásmódot kell biztosítani a finanszírozás tekintetében az olyan exportszerződésekre, amelyek a II. szakasszal összhangban bevont alvállalkozói szerződést foglalnak magukban.

IV. SZAKASZ

Információcsere

(1) A hitelbiztosításra, hitelgaranciákra és pénzügyi hitelekre vonatkozó politikával foglalkozó koordinációs csoport keretein belül utólagos információcsere történik, azon egyedi szerződések tekintetében, amelyek 30 %-ot meghaladó tagállamokon kívüli alvállalkozást, vagy ezt meghaladó százalékban tagállambeli és tagállamon kívüli vegyes alvállalkozást tartalmaznak.

Ilyen információcsere azonban csak az 500 000 ECU-t meghaladó értékű és három évnél hosszabb futamidejű hitelt tartalmazó egyedi szerződések esetén történik.

A következők alkalmazandóak:

– az ilyen egyedi szerződések kivételesnek tekintendők,

– a koordinációs csoporton belül bármikor tanulmány készíthető az utólagos információcsere keretében bejelentett bizonyos egyedi szerződésekkel kapcsolatban esetleg felmerülő nehézségekről,

– ha a tapasztalat azt mutatja, hogy az utólagos információcserére irányuló eljárás nem megfelelő, a Bizottság és a tagállamok kérhetik a nem megfelelőnek talált tényezők orvoslási módjának és eszközeinek felkutatását.

(2) Amennyiben egy tagállam egy nem tagállammal az alvállalkozási szerződések viszonossági alapon való bevonásával kapcsolatos megállapodás megkötését javasolja, az érintett tagállam köteles előzetes értesítést tenni, amelyet a hitelbiztosításra, hitelgaranciákra és pénzügyi hitelekre vonatkozó politikával foglalkozó koordinációs csoport keretében folyó konzultáció követ. Az automatikus bevonásra vonatkozó megengedhető százalékarány az ilyen megállapodásokban nem haladhatja meg a 30 %-ot – kivéve ha a Tanács másképpen dönt – tekintet nélkül arra, hogy csak a megállapodásban részes tagállamban lévő alvállalkozásról van szó, vagy más államok is érintettek.

V. SZAKASZ

A számítás alapja

Az említett százalékarányok és összegek kiszámítása a következő szabályok szerint történik:

– az exporttal, vagyis a szállítással és a biztosítással kapcsolatban felmerülő esetleges költségek beszámítanak a szerződés teljes értékébe, amelynek alapján az említett százalékarányok és összegek számítandók,

– a finanszírozási költségek teljesen ki vannak zárva a szerződés összegéből, akár tételekre vannak bontva, akár nem,

– az esetlegesen felmerülő helyi beszerzési kiadások nem repatriálható része rendszerint nem kerül a szerződés összegéből levonásra, annak figyelembevételével azonban, hogy amennyiben ez a rész meghaladja a szerződés – finanszírozási költségekkel csökkentett – értékének 15 %-át, akkor az ezt meghaladó rész levonásra kerül.